

dette Forslag op til Landstinget for derom at erfare Landstingets Mening. Denne Samling har jo været i en eneftaaende Grad ufugtbar, og det har derfor ogsaa af den Grund været særlig ønskeligt for os, at der dog kunde reddes det ud af det almindelige Stibbrud, at vi fik disse Bevillinger, som Landbruget allerede har glædet sig til at se gennemførte og har imødet med ikke ringe Forventninger. Det vilde være saa meget mere ønskeligt, som de Stuffer, der i Aar have ramt alle, der ere interesserede i at faa et positivt Resultat ud af Reformarbejdet her paa Rigsdagen, fremfor alle have ramt Landbruget, og det turde derfor være dobbelt ønskeligt, om disse Bevillinger kunde blive gennemførte. Det syntes ogsaa, som om man kunde nære nogen Forhaabning derom, idet Bevillingerne vare af en neutral Karakter, saaledes som det er blevet fremhævet i Betænkningen, og ogsaa fra de forskellige Sider blev anerkendt i Fællesudvalget. Det blev der stærkt betonet baade fra den ene og den anden Side, at der heri ikke laa nogen Partifordring eller Partiindrømmelse, men at det i og for sig var et neutralt sagligt Spørgsmaal, hvorom man fra alle Sider kunde enes, og som i lige høj Grad interesserede Højre som Venstre. Heller ikke have vi kunnet finde os beroligede ved den Henvisning, der fra den højtærede Landbrugsministers Side fremkom om, at han, hvis der skulde komme en Kalamitet, vilde kunne handle paa egen Haand og tage det dertil fornødne Beløb paa forventet Tillægsbevilling. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad der ellers kunde være at sige herom, men kun gøre den rent saglige Bemærkning dertil, at det formentlig let kunde blive for sent at handle, naar først Kalamiteten er indtraadt. Det er af største Vigtighed, hvis der skulde indtræffe en Kalamitet som den, der her er Tale om, da at staa fuldt rustede til at kunne tage fat, og det har man ogsaa fra den tidligere Regerings Side været opmærksom paa. Jeg skal her henvisse til en Udtalelse i Fællesudvalget af den daværende Landbrugsminister Sehested, der udtalte: „En Stotte fra Staten vil bevirke, dels at Slagterier anlægges, og Markeder indarbejdes, i den der foreligger ligefrem Nødstilstand, hvorved de med Nødstilstande uundgaelig følgende store Tab ville undgaaes, dels at der fra de ledende Landbrugsinstitutioners Side kan øves en regulerende Indflydelse paa Foranstaltningens Gennemførelse.“ Her er altsaa henpeget paa Betydningen af, at man i Tide tager fat paa Opgaven og ikke først, naar Kalamiteten allerede er der. Hovedgrunden fra Regerin-

gens Side til at afvise Forslaget har heller ikke været saglige Betæneligheder, men Frygten for, at det vilde have Vanstuelighed at gennemføre disse Bevillinger i Landstinget, og det blev endogsaa fra den højtærede Konseilspræsidents Side udtalt, at han ikke mente, at Landstinget vilde gaa ind paa Bevillingen uden i alt Fald at knytte saadanne Betingelser dertil, som formentlig ikke vilde være antagelige for dette Ting. Stønt jeg saa lidt som nogen ønsker en Forlængelse af denne allerede altså lange Finanslovbehandling, har jeg dog ikke kunnet se nogen Nykke i, om man herfra sendte Forslaget om disse Bevillinger, der hidtil ere blevne vedtagne fra alle Sider og ansete for neutrale, op til Landstinget. Jeg gaar nemlig ud fra, at hvis Landstinget pure skulde forkaste dem eller knytte saadanne Betingelser dertil, som vilde være uantagelige for dette Ting, vilde man, belært af sørgelige Erfaringer, dog ikke atter gaa til Fællesudvalg, men lade Forslaget falde, da der ikke var noget derved at gøre. Af disse Grunde have jeg og mine Meningsfæller i Finansudvalget været stemte for at optage Bevillingerne paa Finansloven, og vi have da ment, efter hvad der fremkom paa Konferencen, trygt at kunne gaa ud fra, at hvis der mellem Rigsdagens Afdelinger skulde opnaas Enighed derom, vilde Ministeriet ikke være nogen Hindring for Forslagets Gennemførelse. Dog, da vi mødte Modstand fra den anden Side, opgave vi at optage disse Bevillinger; men vi have her villet give en Medgørelse for den Stilling, vi have indtaget.

Sammerich: Ogsaa jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Finanslovsforslag med den Endring, som er foreslaaet af Udvalget. Jeg kan som andre ogsaa beklage, at det for at faa en Finanslov har været anset for nødvendigt fra begge Sider at give Afkald paa Bevillinger, som man med Rette maatte lægge Vægt paa, og fremfor andre Bevillinger maa jeg da i høj Grad beklage, at vi paa de militære Budgetter komme til at mangle nogle Poster, hvis Udeladelse vil være et stort Savn, og som jeg er overbevist om før eller senere vil vise sig absolut nødvendige. Naar jeg nu altsaa beklager den stærke Beklipning af Finansloven, men dog ikke med andre ærede Medlemmer har deltaget i Beklagelsen af, at de to Landbrugsbevillinger ikke ere tagne op paa Forslaget, betyder det ingenlunde, at jeg i ringere Grad end andre Medlemmer skulde have Interesse for at støtte de Forsmaal, her er Tale om at støtte; men det betyder kun, at saaledes som disse Spørgs-